

ГЕШЕФТИ ЖОВТОВАКИТНИКІВ.

Кореспондент кнївської "Пролетарської Прауди" з Праги, помітив недавно цікаву статтю про гешефти українських "патріотів", яку й друкуємо без змін пониже. (Коли мова йде про "інтервенцію", то треба розуміти збройний напад на Радянську Україну.)

Інтервенція є тепер модна тема серед українських емігрантів. Інтервенцією захоплюється купка "діячів" та безуде жовтороте юнацтво, що в дитячих роках п-режило революційні події й попало на еміграцію. Інші-ж ставляться ріжко: одні, так звані, "дикі" відмовчуються, а другі, організовані, як фашисти та особливо новофашисти з організації "Молода Україна", нападають на інтервенцістів. Новофашистів емігранти називають "націонал-більшовиками" за те, що вони стоять на ґрунті диктатури національного пролетаріату даного народу й визнають консолідацію пролетаріату в міжнародному розмірі. Ідеологом цих фашистів є Буткевич, члени організації — це переважно емігранти з Західної України.

З інших емігрантських угруповань висловились проти інтервенції англійсько-польської авантури устами Мандрики шпавалівці на сторінках "Нової України" з червня цього року. Соціал-Демократи "ховають голову в пісок", подібно до струса, мовчати, не вояди набрали в рот, хоч неводно й відбули свій з'їзд, на який прибули делегати з Галичини.

Особливо енергійно влязлося до праці Кубанці: Макаренко невгомно доводить, що справжній порятунок для "української справи" прийде з Кубані, а "міністр" — вони й таких мають — добродій Сулятицький роз'їдає по Балканах, і "Європах", збираючи своїх молодчиків чи, як тут кажуть, "мертві душі".

Метушня з приводу інтервенції величезна. Де-які особи потайки з польським пашпортом, давши підписку, що вступлять при мобілізації до українського війська, перебіраються на Волинь то-що.

Запевняють, ніби-то полки українські будуть формуватися біля литовських кордонів. Однак дивна річ: не зважаючи на таку метушню й інші конкретні факти про готування інтервенції, старша генерація емігрантів не вірить ні угодам петлюрівців з Англіянами то-що, ні в можливість інтервенції, а тим паче в її успішність. Уважають, що це є чергова провокація, дуля в кишені, якою мають на оці заяляти більшовиків, щоб добитися поступку.

Справа з інтервенцією набуває тепер нової форми. Ще минулого року "Українські Вісти" чимало писали про гроші, які дають урядові Львівського Англіїці, й про готування до інтервенції. Однак тоді ці факти не розворушили та еміграцію, як тепер. Тоді справа не була остаточно розв'язана.

Отже, виходить, що гетьманська лівобережна держава разом із своїм сеньйором, Німеччиною, мали-б прикрити Пра вобережжя, себ-то польський прохід до Чорного моря від нападу російської радянської республіки. Польща-ж, знаючи, що напад на Лівобережжя означатиме напад і на Правобережжя, примушена буде допомагати правобережцям боронитись від сусідів, а разом прагнутимуть поширити свої межі на Дон — Кавказ, де на зустріч їм сунула-б англійсько-французька спілка. При такій комбінації для Німеччини здійснюється мрія про до рогу на Схід, а для Польщі є та вигода, що злучаючи Галичину з Правобережжям, вона позбудеться в себе вдома багато дуже шкідливих меншостей. Отак Східна Галичина разом із Правобережжям тов-клас-б в кнївському чи там кам'янецькому або прокурівському союзі, а Поляки з Варшави своїм "неповзалим" накладали-б заборону на всякі "законодавства".

Отак-то занадто ласі "приятелі України" ділять шкуру ще невідбитого ведмеда, отак-то "українські Юди" тягнуть жерело, кому має дістатися пелена з розтягтої "Неньки України", і розробляють плян, із якою церемонією мають піднести голову України великоб-йї кати, що радо-б ту голівоньку власноручно відтяти.

Ці паскудники встромили свою огидну лику в справу данішнього непорозуміння й чвакили: "врятувати ситуацію може лише Чорне море і Одеса". І неспокійний данішський прохід у сполучі з Чорним морем і Одесою перетворився на той фокус, який зразу-ж до якогось часу, сконсолідував і Англію з Францією, і Німеччину з Польщею. Прокурів, Жмеринка й Одеса — ціла погана компенсація для Поляків за відмовлення від данішнього проходу?

Але Поляки, як Англіїці з Французами, добре знають, що, по-перше, здобути прохід до Чорного моря не можна здобути підписанням угоди з урядом Львівського, а по-друге, здобувши його, не можна буде втримати без Німців, які в справах Сходу найкраще орієнтовані й досвідчені. З цих причин Німці в компенсацію за повернення їм данішнього проходу зобов'язуються взяти активну участь у здобутті проходу до Чорного моря й закріпленні та обороні його для Поляків.

Коротко сказавши, інтереси Поляків і Німців на Україні хитроумні політики погоджують так, щоб відшкодувати і одних і других. Виходячи з цих принципів, петлюрівці з інших українських "патріотичні" діячі за гроші з польськими й іншими панями, намітили вже поділ України на дві частини: Правобережжя Україна становила-б разом із Сх. Галичиною "українську республіку" в федеративній спілці з польською республікою. Що-ж до Лівобережжя України, то з неї мають утворити "українську самостійну державу" з гетьманом на чолі, але під протекторатом Німеччини. Кандидата на гетьмана висуває Німеччина.

Храст Бедржіх. Товаришу Храсте! Ми переможемо! І в день нашої остаточної побіди поставимо тобі і мільйонам таким як ти, безіменним героям-революціонерам, величній пам'ятник!

Весвітній Союз Соціалістичних Республік!

Отже, виходить, що гетьманська лівобережна держава разом із своїм сеньйором, Німеччиною, мали-б прикрити Пра вобережжя, себ-то польський прохід до Чорного моря від нападу російської радянської республіки. Польща-ж, знаючи, що напад на Лівобережжя означатиме напад і на Правобережжя, примушена буде допомагати правобережцям боронитись від сусідів, а разом прагнутимуть поширити свої межі на Дон — Кавказ, де на зустріч їм сунула-б англійсько-французька спілка. При такій комбінації для Німеччини здійснюється мрія про до рогу на Схід, а для Польщі є та вигода, що злучаючи Галичину з Правобережжям, вона позбудеться в себе вдома багато дуже шкідливих меншостей. Отак Східна Галичина разом із Правобережжям тов-клас-б в кнївському чи там кам'янецькому або прокурівському союзі, а Поляки з Варшави своїм "неповзалим" накладали-б заборону на всякі "законодавства".

Отак-то занадто ласі "приятелі України" ділять шкуру ще невідбитого ведмеда, отак-то "українські Юди" тягнуть жерело, кому має дістатися пелена з розтягтої "Неньки України", і розробляють плян, із якою церемонією мають піднести голову України великоб-йї кати, що радо-б ту голівоньку власноручно відтяти.

Ці паскудники встромили свою огидну лику в справу данішнього непорозуміння й чвакили: "врятувати ситуацію може лише Чорне море і Одеса". І неспокійний данішський прохід у сполучі з Чорним морем і Одесою перетворився на той фокус, який зразу-ж до якогось часу, сконсолідував і Англію з Францією, і Німеччину з Польщею. Прокурів, Жмеринка й Одеса — ціла погана компенсація для Поляків за відмовлення від данішнього проходу?

Але Поляки, як Англіїці з Французами, добре знають, що, по-перше, здобути прохід до Чорного моря не можна здобути підписанням угоди з урядом Львівського, а по-друге, здобувши його, не можна буде втримати без Німців, які в справах Сходу найкраще орієнтовані й досвідчені. З цих причин Німці в компенсацію за повернення їм данішнього проходу зобов'язуються взяти активну участь у здобутті проходу до Чорного моря й закріпленні та обороні його для Поляків.

Коротко сказавши, інтереси Поляків і Німців на Україні хитроумні політики погоджують так, щоб відшкодувати і одних і других. Виходячи з цих принципів, петлюрівці з інших українських "патріотичні" діячі за гроші з польськими й іншими панями, намітили вже поділ України на дві частини: Правобережжя Україна становила-б разом із Сх. Галичиною "українську республіку" в федеративній спілці з польською республікою. Що-ж до Лівобережжя України, то з неї мають утворити "українську самостійну державу" з гетьманом на чолі, але під протекторатом Німеччини. Кандидата на гетьмана висуває Німеччина.

Храст Бедржіх. Товаришу Храсте! Ми переможемо! І в день нашої остаточної побіди поставимо тобі і мільйонам таким як ти, безіменним героям-революціонерам, величній пам'ятник!

Весвітній Союз Соціалістичних Республік!

Куток робітничо-фермерської молоді

ПЯТИЙ КОНГРЕС БОЄВОЇ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ МОЛОДІ.

20. серпня в Москві розпочав свою роботу V. Весвітній Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу Молоді.

В умовах надзвичайно загостреної класової боротьби за молоде покоління пролетаріату, що розгортається у цілому світі, доводилося конгресові намічати шляхи завоювання трудящої молоді під прапор комунізму.

ЯК КАПІТАЛ ВИЗКУЄ МОЛОДЬ.

У зв'язку з проведенням капіталістичної раціоналізації, роля молоді, її питомі вага в процесі виробництва на підприємствах надзвичайно швидко зростає. По багатьох країнах молоді у значно більшій кількості, ніж дорослих робітників, притягують до підприємств. По багатьох місцях капіталісти відмовляються від притягання на фабрики і заводи дорослих робітників, а чваймають молодих дівчат, або взагалі робочу силу, як найвигіднішу робочу силу. Але поруч з зростом ролі молоді на виробництві, у промисловості, зростає й експлуатація молоді. Зростає й так званий "дублюючий" вплив на молоді з боку буржуазії та її помічників — духівництва, клерикалів та соціал-демократів.

Зацікавлена в тому, щоб кадри, що входять у виробництво, не зривали капіталістичної раціоналізації, а були її провідниками, буржуазія збільшує свою агітаційно-пропагандистську роботу серед молоді.

ЯК КАПІТАЛ ОРГАНІЗУЄ МОЛОДЬ.

Через добірні комісії, через насадження спортивних організацій на підприємствах, через фабрично-заводські газети і щоденники, а також через інші форми, які тепер посилено розвивають, класові капіталісти силкуються виховати молоді для покриття своїх службових справі капіталістичної раціоналізації. Вони силкуються заглушити в ній класовий інстинкт, закувати її в ланцюги капіталістичної дисципліни на підприємствах і послабити пролетарську класову боротьбу. Це й роблять евангелістський і католицький інтернаціонали молоді, що нараховують разом 4 мільйони з лишком молодітніх членів. Соціалістичний Інтернаціонал молоді — цей вірний слуга буржуазії — нараховує 130 тисяч членів і теж є одне з вірних знаряддів буржуазного впливу на молоді. Є ще ціла низка всяких організацій того-ж таки гатунку.

Така є перша причина загострення боротьби за молоді. Друга, це — загроза війни. Капіталістична раціоналізація загострює боротьбу за ринки

протягом часу ставить питання про потрібність воювати. Для війни треба готувати не тільки знаряддя, але і людей. Цю підготовку тепер здійснюють у шалених розмірах. Мілітаризм зростає. І з погляду підготовки людського складу молоді — найсоковитіша, найздоровіша, фізично міцна частина населення — набирає буржуазія звертає тепер виключну увагу на мілітаризацію молоді, на її націоналістичне, імперіалістичне виховання.

НЕБЕЗПЕКА ВІЙНИ П МОЛОДЬ.

В Англії, наприклад, як відомо, існують т. зв. "юнацькі корпуси", що нараховують 120 тисяч осіб. Потім, бойскавти, що здійснюють мілітаризацію молоді, нараховують 350 тисяч; стрілецькі клуби об'єднують 150 тисяч осіб, серед них дуже багато молоді. В Америці "громадянські табори військового навчання" нараховують 35 тисяч осіб, бойскавти 570 тисяч осіб і інші військової організації, в яких — велика кількість молоді — 1 мільйон 175 тисяч осіб. В Німеччині є призовий вплив на молоді з боку буржуазії та її помічників — духівництва, клерикалів та соціал-демократів.

Зацікавлена в тому, щоб кадри, що входять у виробництво, не зривали капіталістичної раціоналізації, а були її провідниками, буржуазія збільшує свою агітаційно-пропагандистську роботу серед молоді.

РЕВОЛЮЦІОНІЗАЦІЯ МОЛОДІ.

Але водночас з цим спостерігається й дуже швидке революціонування робітничої молоді. Показником цього є насамперед хвиля страйків, які прокотилися не тільки в європейських країнах, але й в Америці, і навіть у такій країні, як Туніс. Ми мали активну участь робітничої молоді в страйковій англійських гірників. Ми мали активну участь молоді в страйковій в Пасайку в Америці, де близько 40 відсотків страйкерів складала молоді. В Німеччині останніми часами ми мали близько 16 страйків. З успіхом скінчилися тільки деякі з них, більшість зазнала по-

ражки. У Голландії 1928 року були два страйки молоді; один з них тривав 14 днів. Були навіть політичні страйки. Про процес радикалізації свідчить також розвал Соціалістичного Інтернаціоналу молоді та зріст опозиції в буржуазних спілках.

Починаючи з цього року, є, звичайно, погіршення економічного і політичного становища молодих робітників. У цьому — основа всього. З другого боку, безперечно, що все більш відкритий перехід соціал-демократичних лідерів на бік капіталістів відкриває очі робітничої молоді, приводить до розчарування в соціал-демократичній політиці. Відхід від соціал-демократів змінюється. Важливим фактором політики молоді є й робота самого Комуністичного Інтернаціоналу Молоді. Комітети Молоді за останні 4 роки зробили велику роботу що до пояснення справжнього лиця КІМ'у. В своїй роботі КІМ має багато значних досягнень. Тут і антимілітаристська робота за 4 роки і захист економічних потреб і інтересів робітничої молоді й юнійна робота, яку КІМ веде у низці країн за допомогою юнацьких секцій, юнацьких комісій та юнацьких комітетів.

РЕВОЛЮЦІЙНІ СИЛИ МОЛОДІ.

Комуністичний Інтернаціонал Молоді тепер об'єднує комсомольські організації 44-ох країн. Кількісний склад цих організацій виявляється в таких цифрах: Радянський весвітній комсомол — 2,030,000 осіб. Інші країни складають понад 150,000 членів. Крім того під впливом КІМ'у перебувають низка політичних легальних організацій, що співчують йому, як Червоний Юнгфронт Німеччини і низка інших по різних країнах, що разом нараховує сотки тисяч членів.

З таким активом КІМ переходить до дальшої своєї роботи.

ЗВАННЯ КОМІТЕРНУ МОЛОДІ.

Які-ж головні завдання КІМ'у тепер? Вісь світового становища — це військова безпека. Звідси боротьба проти загрози імперіалістичної війни, захист Радянського Союзу, боротьба проти інтервенції в Китаю і захист китайської революції, для чого треба мобілізувати широкі маси трудящої молоді, прилучити їх до комуністичного погляду в питанні про війну, втілити в маси комуністичне ставлення до цієї найблгороднішої пекучої проблеми.

Друге завдання КІМ'у, це — боротьба проти капіталістичної раціоналізації, розгортання масової боротьби, розгортання страйкової боротьби молоді, втягнення молоді в страйкову боротьбу дорослих робітників і змінення роботи в юніях.

Поруч з цим перед КІМ'ом стоїть ще низка завдань по виправленню хиб, що помічались до цього часу в його роботі. Треба зміцнити організаційний стан КІМ'у та його роботи серед молоді. Треба пристосувати методи роботи КІМ'у до специфічних умов кожної країни. Треба придати більш юнацький характер методам впливу на молоді, збільшити роботу в юніях та звернути якомога більше увагу на охоплення культурних та побутових інтересів молоді.

Я. Кіров.

ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ З'їЗД ПІОНЕРІВ.

Наприкінці грудня цього року відбудеться важна подія для робітничого руху в Канаді. На цей час призначено перший з'їзд Юних Піонерів Канади. В нарадах будуть брати участь делегати з сходу аж від Монреалю, а з заходу від Порт Артура.

Перед тим мають відбутися дистриктові з'їзди в таких округах: Порт Артур, Північне Онтаріо (Тіммінс і околиця), Садборі, і в місцевостях біля Торонто, як Гемінгтон, Віндзор і інші. На цьому останньому будуть також делегати з Монреалю, Торонто, де буде з'їзд відбудеться, матиме чи не найбільше делегатів.

На цьому з'їзді перший раз в Канаді робітничі діти, делегати піонерських організацій зійдуться на наради над проблемами діточої організації і вироблять пляни для поширення своєї праці і для збільшення числа читачів своєї газети "Юнг Камрад".

Заява про цей з'їзд викликала в рядах Юних Піонерів велике зацікавлення і задоволення.

Ця подія має чимале значення для цілого робітничого руху, особливо, коли ми пригадаємо гарну працю піонерських організацій в Сполучених Державах, Європі і Китаї. Робітничому повинно звернутися на це свою увагу. Комуністичний рух безнастанно працює для того, щоб робітничих дітей притягнути до боєвого робітничого руху. Юні Піонери, це боєва організація робітничих дітей під проводом Ліги Комуністичної Молоді.

Оскар Раєн.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинокий в Канаді часопис для робітничої і фермерської молоді в англійській мові

THE YOUNG WORKER

Виходить раз на місяць. Поміщує цікаві статті про рух працюючої молоді в Канаді і других країнах. Вить, як організувати і вести боротьбу за краще життя працюючої молоді.

ПЕРЕДПЛАТА 50 Ц. НА РІК. ПОДИНОКЕ ЧИСЛО 5 Ц.

Address: THE YOUNG WORKER, Room 20, Athena Building, 163 1/2 Church St., Toronto, Ont.

ДЖИМ ТУЛ.

ЖЕБРАКИ ЖИТТЯ.

АВТОБІОГРАФІЯ БОСЯКА.

Переклав І. Ю. Кулик.

(Продовження.)

Піп поклав свою камезольку на березі, а сам схопив мотузи темними грубими руками й занурився у річку. Ноги йому посковзнулися на дні, вода перекочувалася через голову, і мотузи від цього гойдалися й хлипали. Він намагався виринути, а його парафія голосно співала:

Чи зустрінемось в бухті з братами,
Як скінчиться наш бурний шлях,
Де святий Петро буде з нами
На небесних святих берегах?
Чи зустрінем Христа, свого спаси,
Як він прийде за стадом своїм,
І ним обрана чорна раса
Стає поруч з престолом святим?

За цих слів піп знайшов точку опори й рухом руки закликав одного з вірних, щоб ішов за ним. Нарешті дійшов він до кінця мотуза й став спиною до річки, обличчям — до юрби. Один по одному члени парафії вважали в річку й залишалися під водою, доки збори співали й гукали на березі.

В юрбі був безвірник, що сміявся з членів

своєї раси. Одна стара жінка після свого заперення видряпалася на берег і гукала:

— Я вмилася в крові ягняти! Я чиста!
— Може, ти й чиста, сестро, — сказав безвірник, — та навряд чи ти гігієнічна.

Але, не звертаючи уваги на глузування, стара вигукувала:

О, о, господь віддай мені весь свій незнання,
Завтра він дасть мені небо й усі моря, й океани,
І бойові кораблі, злотом вщерть навантажені,
Попливуть до перлових башт,
Ми старі й безсилі, та радістю вражені,
Що чекати неводно вже нам!

— Ідіть сюди, грішники! Сюди, грішники!
Господь — купівля ваш, — гукала вона далі.

Хай би хтось із цих грішників краще вимив стінки того купелью, а то вони страшенно брудні, — сміявся безвірник.

Жінка почала співати, піп підходив слова: Біліший за сніг, так, біліший за сніг, Тепер мене вимий — я буду біліший за сніг.

— Ого, це-ж до біса довго доведеться їх мити, щоб вони стали біліші за сніг, — реготався Бил.

Чим довше вони співали, тим істеричніші ставали вони.

Деякі намагалися полетіти з землі, як величезні чорні круки з розптерстими крилами. Вони падали й котилися по землі. Стара жінка з жовтими зубами відмовилася лізти у воду, бо там, вона казала, надто холодно.

— Господь не знає холоду, ні жару! — кричав піп.

— А я знаю й не хочу дуба дати з холоду, — відповідала вона, — я ще не підготувалася до зустрічі з Богом.

Сонце схилилось далеко на захід раніш, ніж всі ці чорні діти занурилися в жовту воду. Піп, що уприв від намагань тримати істеричних фанатиків у річці, оглядався стомленими очима тих, що зосталися. Залишалися сім таких, що не пройшли церемонії. Ще двоє влізло в річку до попа, а решта на березі все також рівно співала.

Камезолька попа лежала скручена на березі, незауважена ніким, крім Била й мене.

— Я стибрю камезольку, — сказав Бил. — У ній цибуля, та це й з ланцюжком.

Парафія захоплена співала, бо три останні приєднались до стомленої вже вихреної пастви. Бил підібрав камезольку й мовив:

— Я зустріну вас, хлопці, на станції за годину.

— Гаргазд, — погодились ми.

Коли Бил змився, подорожній бродяга сказав мені:

— Ловкий парубок. Хто-б там тепер думав про цю камезольку?

Коли останній грішник занурився у воду, щасливий вигук почувся з темного зборища. Навіть цинічний безвірник зворушився.

Його гулазива усмішка зникла, вигляд його був зовсім смиренний.

— Брати, — звернувся він до тих, що його оточували, — я хочу приєднатися до вас при цій щасливій нагоді. Я почуваво благовіст господню у собі.

Він радісно скрикнув і скочив у воду до змученого попа, що схилився на жердку, яка тримала мотуза. Безвірника охрестили належним чином під сміх, вигуків й сльози мокрих до нитки Негрів на березі.

Грубий піп поліз нарешті до берега; одяг щільно прилипав до його тіла. Аудиторія співала:

Так, ми зберемося в річці,
У прекрасній-прекрасній річці,
Зі святим зберемося у річці,
Що тече до престолу господи!
Бсі ягні у срібних хвилях,
Грішні залишилися скорботні,
Ми беремося в шлях, щасливі,
У день цей веселі й злотий!

В цю хвилину піп досяг берега. Його думка відразу навірналась до земних справ, і приголомшена здивованість з'явилася в його очах, як він глянув на місце, де колись лежала його камезолька.

— Чи не бачив хто з братів чи сестер моєї камезольки? — скрикнув піп.

— Так, ми бачили. Вона-ж була отут! — Всі розгублено дивилися на порожнє місце.

(Далі буде.)

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпегу і друкує доступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фермерської молоді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата вносить тільки 50 центів. Поодинокі числа 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.